

ning. Man vil ikke kunne skaane nogen af disse Hovedgrene af vor Beskatning. Men ud over dette er det ikke muligt at sige noget i Øjeblikket.

Naar Regeringen da nu har foreslaaet en Række Indtægtslove, hvis finansielle Rækkeevne ikke er ringe, synes det ikke unaturligt overfor den stærke Kritik at spørge: Men hvad have I andre da paa Stabelen? Hvad have I t. Eks. at sætte i Stedet for de 8 Mill. Kr., vi ville tilvejebringe paa den Maade, vi have forelagt Forslag om? Her stille de forskellige Dele af Oppositionen sig noget forskelligt. Jeg maa indrømme, at skønt det Højre, for hvilket det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) have talt, ikke kan siges at have stillet sig villigt til Regeringens Skattelovforslag hidindtil, have de dog for saa vidt stillet sig positivt, søm de erklære sig villige til at forhandle om dem, til i alt Fald delvis at acceptere dem eller acceptere dem med nogle Ændringer, og de ere ogsaa villige til at antyde, hvad de mene, der eventuelt skulde sættes i Stedet. Kun er jeg bange for, at vi ikke kunne opnaa Enighed med Hensyn til disse Antydninger. Der er fra den Side fremkommet meget stærke Antydninger af, at man vil søge en væsentlig Del af Dækningen paa egentlige Nødvendighedsartikler, paa Artikler som Kaffe og Petroleum. Jeg kan sige med Sikkerhed, at denne Vej vil Regeringen ikke gaa. Men her synes dog at kunne blive en Forhandling paa et positivt Grundlag.

Naar jeg vender mig til den anden Hovedfløj af Oppositionen — ja, nu kan man vel igen tale om en Hovedfløj, der har jo været en Tid, hvor man ikke ret har vidst, hvordan Stillingen var, men hvor Tilstanden var som en Elverdans, snart skiltes de, snart forenedes de, nu synes de at staa nærmest i Foreningens Tegn igen, i alt Fald er man smeltet sammen i Modstanden mod de Love, der i Dag ere til Forhandling her i Tinget, og i det væsentlige ogsaa i Modstanden mod Militærmusikken — kunde jeg have Lyst til at spørge disse ærede Medlemmer: hvad ville de sætte i Stedet for de 8 Mill. Kr.? Det var ganske interessant dog at høre nogle Antyd-

ninger derom. Jeg venter mig ikke noget synderligt fra den socialdemokratiske Side i saa Henseende. Der har man sin egen Samfundsorden, et Land Østen for Sol og Vesten for Maane, et Land, hvor alt ser anderledes ud end i det Land, vi her færdes i, og hvor naturligvis ogsaa Skattesystemet, hvis der overhovedet skal være et saadant, maa være ganske anderledes. Jeg kan forstaa, det vil falde det socialdemokratiske Parti overordentlig vanskeligt at sætte Fødderne saa fast paa den moderlige Jord, at de ere i Stand til at skitsere et Skattesystem under de nuværende Samfundsforhold.

Derimod hylder det radikale Parti jo den nuværende Samfundsordning. Det hører til den store samlede Armé, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) en Gang talte om, da han regnede alle andre Partier som en samlet Masse overfor det socialdemokratiske, og det, der gør dem til en samlet Masse, er det, at de staa paa det saakaldte kapitalistiske Samfunds Grund. Det ærede Medlem fra Kalundborg og hans Partifæller staa altsaa paa det nuværende Samfunds Grund. De maa tænkes ogsaa paa det skattepolitiske Omraade at ville reformere indenfor dette Samfunds Rammer, og vi maa da være berettigede til at bede de Herrer om en venlig Antydning af, hvorledes de i de store Linier tænke sig at indvinde det Beløb paa 16 Mill. Kr., som det ærede Medlem fra Kalundborg ansaa for det mindste, der vilde blive at tilvejebringe, i hvert Fald hvad de ville sætte i Stedet for de af Regeringen foreslaaede 8 Mill. Kr.

Skal man her selv tænke sig til Svaret, er man i høj Grad i Forlegenhed. Thi til at begynde med, da det radikale Parti var ved Magten, anslog de Herrer en Skattepolitik eller, hvad skal jeg kalde det, en økonomisk Politik, som det i hvert Fald var os andre fuldstændigt umuligt at finde Bund i. Den blev fremsat af den daværende højtærede Finansminister, da han fremlagde Finanslovsforslaget her i Efteraaret 1909, og bestod af to Sætninger. Den ene var den berømte: „Lov er Lov, og Loven skal overholdes.“ Altsaa, hvad der paa Grundlag af disse Love — det var de vedtagne Militærlove — „med Nød-